

960504-1

V roce 1927 zdůrazňoval Hromádka theologickou suverenitu také v tom smyslu, že nejhlubší motivy zbožnosti stojí mimo rámec filosofie, vědy, politika atd., tj. že „ke zbožnosti nás nesmějí vést motivy filosofické, vědecké, politické nebo jakékoli jiné, přicházející zvenčí“. Odtud jsem si pro sebe odvodil, že filosofie, která si má z křesťanského pohledu uchovat svou legitimitu, ani nesmí podírat nějakou zbožnost. Stále víc jsem si uvědomoval, že filosofie může samu sebe nabídnout víře (sám nerad mluvím o náboženskosti nebo zbožnosti způsobem, jakým těch slov tenkrát užíval Hromádka) jako vhodnější nebo méně vhodný prostředek reflexe, ale že víra je spíše něco, co proměňuje vše a mezi jiným také myšlení a tedy filosofii, nikoliv naopak.

(Písek, 960504-1.)